

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 28.3.2011

Číslo: Ročník 21 (2011), Číslo 1

Sekce: Kdo je ...

Název článku: Iveta, jak ji možná (ne)znáte

Autor: Eva Komínová

Zdroj: <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=20110126>

Iveta, jak ji možná (ne)znáte

Eva Komínová

Příjmení: Novotná

Věk: netají, letos 40

Stav: rozvedená

Děti: dva kluci Matěj a Vojta (15 a 19 let)

Pes: jorkšír Matýsek

Bydliště : Hrochův Týnec

Vzdělání: chrudimské gymnázium, Střední knihovnická škola v Brně

Zaměstnání: od 18 let knihovnice – Okresní knihovna Chrudim, Obecní knihovna Hrochův Týnec, Obecní knihovna

Vejvanovice - při mateřské jednou týdně dvě hodiny, nyní od roku 2005 Městská knihovna Chrudim

Je to už pár let, co jsem se s Ivetou setkala poprvé. Už ani nevím, při jaké příležitosti, nejspíš na některé ze schůzek klubka. Ale už tehdy bylo zřejmé, že je zapálená pro věc a plná tvořivých nápadů. Ty začala postupně realizovat, nejdříve trochu nesměle, plná pochybností o sobě samé, ale postupem doby se stále větší odvahou a odhodlaností. Beze sporu je nyní ve funkci předsedkyně východočeského klubka KDK osobností, kterou nelze jen tak přehlédnout.

A navíc je to báječný člověk a každé setkání s ní přináší radost, protože je navzdory svým životním peripetiím plná optimismu a dobré nálady, kterou snadno „nakazí“ i ostatní.

Fenomén ABECEDU už úspěšně vyzkoušela s několika zajímavými lidmi.

Teď tedy přišla řada i na ni:

ABSENCE – zvláštní slovo, cizí a chladivé. Ale například si vybavím své neomluvené hodiny na gymnáziu, které mně nějakým zázrakem tenkrát prošly.

Vzpomněla jsem si na několik blízkých lidí, kteří tu už mezi námi nejsou a chybí mi. Je to vlastně taky neomluvitelná absence.

BEZPEČÍ – je má rodina a jen ti nejbližší přátelé. Doufám, že i někteří z nich se cítí vedle mne nebo se mnou v bezpečí.

Snažím se o to.

CITÁT – citáty mám ráda, některé jsou opravdu moudré a použitelné v životě. Mám ještě schovaný sešit citátů, které jsem si opisovala z knížek, od kamarádek nebo z Mladého světa. Ten sešit je už přes dvacet let starý.

ČTENÁŘI – mohla bych napsat podle pravidel marketingu – moji klienti. Tak se to dnes říká, nebo ne? Nevím, ale já jsem ještě žádného klienta v knihovně nepotkala. Za mnou chodí čtenáři.

DOMÁCNOST - zvládám velice dobře. Pokud někdo potřebuje spravit kapající kohoutek, opravit splachovací, přivrtat poličku... jsem vám k dispozici. Jako bonus přidám výbornou kávu a bábovku.

EMOCE – moc dobře znám a občas se mnou i zamávají.

FANDIT - umím, a jakmile jsem fanda, tak skalní. Pár-du-bi-ce!!!

GAUČ - výhradní místo našeho pejska Matýska.

HUDBA - bez ní neumím žít, terapie, radost, láska. Někdy je nejlepší hudba ticho.

CHAOS - občas mě potká a to mi dává impulz být obezřetná.

INSPIRACE - miluji, chytám, hledám, posílám dál.

JIZVY - no jasně, že je mám jak na těle, tak na duši. A celý život se snažím je úmyslně nikomu nedělat. Snad se mi to daří.

KAMARÁDKY - kamarádek je hodně, přítelkyň ovšem jen poskrovnu.

LÁSKA - je to motivace, bez ní bych neuměla žít. Láska má prý několik podob a já to jen potvrzuji.

MOTIVACE – to je motor, chuť něco dělat, udělat. A jsem moc ráda, že motivace ke své práci mám pořád hodně i na rozdávání.

NECHUŤ - občas mě přepadne, přiznávám. Například nechut' k žehlení, nechut' k dukátovým buchtíčkám, nechut' ráno vstávat... Jsou ale věci a okolnosti, ke kterým mám stále nechutenství, a to je faleš, lež, závist, a tohle je určitě nechut' většiny lidí.

ODVAHA - o tu se celý život snažím a myslím, že odvahu mám. No ale takovou odvahu, jako měl princ Bajaja, tak tu teda nemám.

PRAVIDLA - momentálně Pravidla českého pravopisu, protože mám doma letošního maturanta. Pak třeba Pravidla moštárny? Pravidla musí být nejen v knihách, v českém jazyce, ale především v životě.

RADOST - Klub radosti dnešního dne. Že nevíte, co to je? Nechte se překvapit!

ŘEČI – Vždyť to jsou jen řeči!

SOUCIT – by měl mít každý člověk. Jen by neměl být falešný a neměl by ubližovat. Nyní mám soucit se všemi, se kterými jsem dělala abecedu. Fakt to není jednoduché, odpovídat asociaci na slova z abecedy.

ŠOKY – prý jsou šoky i léčivé. Léčbě šokem se snažím vyhýbat.

TERÉN – nemám ani ráda větu: „Zmapovat si terén.“

ÚLETY – jasně, že je mám. Ale byl by to fakt úlet, to tady prozradit.

VĚDĚT – někdy je lepší nevědět. Tečka!

ZAHODIT – já? Něco zahodit? Stačí navštívit mou kancelář. Co kdyby se něco hodilo?

ŽÁDAT – lepší znění slova než žádat je požádat. Požádat umím, je-li to nutné. A snažím se vyhovět, pokud to jde a mohu, když jsem požádána.

A Iveta vyhověla, když jsem jí předložila abecedu, kterou ona předkládá jiným. Myslím, že i když jsem vynechala slůvko UPŘÍMNOST, zračí se v celém jejím projevu. Díky za ni, Iveto.

Před časem Iveta vyhověla i prosbě redakční rady a odpověděla na tradiční otázky, ale zapoměla je poslat:-). Když je při „úklidu“ svého PC objevila a poslala, byl už předcházející článek Evy Komínové připravený do tisku. Odpovědi na otázky však dokreslují Ivetinu osobnost a bylo by škoda je nezveřejnit. Předkládáme vám je tedy alespoň v elektronické podobě.

Knihovnická praxe (pár vět o tom, čím jsi prošla)

Moje knihovnické začátky začaly v lednu 1990, kdy jsem nastoupila do Městské knihovny v Chrudimi a pracovala jsem jako knihovnice v oddělení pro dospělé. Po roce jsem odešla na mateřskou dovolenou a zároveň na ní začala dálkově studovat Střední knihovnickou školu v Brně, která měla své odloučené pracoviště v Hradci Králové. Zároveň jsem pracovala po celou dobu mateřské dovolené jako dobrovolná knihovnice v malé Obecní knihovně ve Vejvanovicích. Můj starší syn spal v kočárku pod oknem a já hodinu týdně půjčovala knihy.

V roce 1994 jsem nastoupila do Obecní knihovny v Hrochově Týnci, kde jsem pracovala až do roku 2005. Hrochovotýnecká knihovna byla mojí velikou knihovnickou školou. Od vedení knihovny přes katalogizaci, půjčování až po například malování knihovny a přestavby. V té době jsem začala pořádat v knihovně také první akce, a to například besedy, přednášky, cestopisné toulky, veřejná čtení nebo oblíbenou provázkiádu. Stala jsem se členkou KDK a více a více jsem se specializovala na práci s dětskými čtenáři. Spolupracovala jsem s tamním dětským výchovným ústavem a hlavně se základní školou. Těsně před odchodem do chrudimské knihovny jsme slavnostně otevřeli malé dětské oddělení předělané ze staré umývárny. Dnes mě trochu bolí u srdíčka, že knihovnu po mém odchodu nakonec z velkých prostor v mateřské školce přestěhovali do mnohem menších do ZUŠ.

V chrudimské knihovně pracuji od roku 2005 na dětském oddělení. A zde se mi plní postupně jeden sen po druhém, a to pracovat s dětmi, spolupracovat s nemocnicí, s denním stacionářem, hrát s dětmi divadlo, připravovat různé akce, a to například i pro ostatní kolegyně děckařky, jako je třeba tradiční Setkání s loutkou. Za postupné plnění svých knihovnických snů děkuji paní ředitelce PhDr. Haně Mazurové.

Jakou knížku máš na nočním stolku?

Na nočním stolku mám vždy několik knížek. Momentálně byste tam našli Andělskou počtu Zuzany Navarové, krásnou knížku Knihovna v noci, Vybrané citáty P. Cohelha, Pohádky Zbyňka Malinského, S elegancí ježka, Heviho školu tvorivosti a učebnice angličtiny.

Oblíbený knižní hrdina nebo oblíbená knížka.

Není stálý anebo stálá. Ale vydrží vždy delší čas nebo pár roků a všichni patří k mým favoritům. Není jich mnoho, ale jsou. Mezi ně patří třeba Pipi Dlouhá punčocha a ta se mezi favority drží už od dětství.

O čem by měla být knížka, jejíž děj bys chtěla prožít?

Asi bych na svém životě nechtěla nic měnit, takže by to musela být knížka o životě, který prostě žiji.

Knihovnická vzpomínka (první nebo zajímavé setkání s knihovnou).

Ta vzpomínka má svoji vůni. Sice se mi vybaví zatuchlý starý dům, do knihovny se šlo po starých točitých schodech, všude bylo cítit vlhko, ale zároveň vůně knih. Za stolem seděla paní Čiháková v květovaném plášti, měla veliké kulaté brýle a byla to

naše „paní knihovnice“. Byla to stará hrochovotýnecká knihovna a já jsem byla vášnivou čtenářkou už od první třídy a trávila tam každou středu skoro celé odpoledne. A největší zážitek byl, když mi jednou paní Čiháková dovolila uklízet knížky.

Co Tě v knihovně nejvíce baví?

Nejvíce? Mě baví knihovna celá a jsem ráda, že jsem knihovnicí.

Jak si poradíš s tzv. „otravným“ čtenářem (případně kolegou)?

Jak se pozná „otravný“ čtenář, případně kolega? Jednak musíte dělat svou práci s láskou a rádi, přidat k tomu pohodu, radost a úsměv, a tím všechny „otravné“ porazíte. To je ta nejlepší zbraň.

Co Tě vždycky potěší?

Zdraví a radost všech ostatních, nejen mých blízkých.

Co Tě zaručeně naštvě?

Tupost, lidská hloupost, lež a závist. A přiznám se, že třeba i rozbitá pračka.

Čím děláš nejčastěji radost svým blízkým?

To je spíše otázka pro ty blízké. Moc bych si přála, a dělám pro to vše, aby to bylo, že prostě Jsem.

Oblíbený citát.

Co tě nezabije, to tě posílí!